

anført angår forhold af forholdsvis mindre betydning, må det anses for forsvarligt og hensigtsmæssigt at indskrænke klageadgangen for disse sagers vedkommende. En indskrænkning foreslås gennemført således, at den almindelige adgang til klage i dispensationssager bortfalder og afløses af en adgang for boligministeren til at tillade klage i tilfælde, hvor afgørelsen er af principiel karakter eller af større betydning for klageren, jfr. en lignende bestemmelse i § 14, stk. 6.

Til nr. 12.

Den gældende lovs § 14, stk. 7, fastsætter i 1. pkt. en almindelig klagefrist på 30 dage og bestemmer, at fristen løber fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende tillige med oplysning om, til hvilken myndighed klage kan rettes. Boligministeriet har i et cirkulære til bygningsmyndighederne af 24. februar 1965 udtalt, at den nævnte lovbestemmelse efter ministeriets opfattelse må forstås således, at den indebærer en pligt for bygningsmyndigheden til at give klagevejledning, når der gives meddelelse om en afgørelse, der ikke — eller ikke fuldt ud — er til den pågældendes fordel. Ændringsforslaget efterkommer en henstilling fra Folketingets ombudsmand om en tydeliggørelse af loven i den nævnte henseende.

Til nr. 13.

I § 14, stk. 9, er fastsat en almindelig klagefrist på 6 måneder for anlæg af søgsmål til prøvelse af beslutninger, der er truffet af administrationen i medfør af loven. Adgangen til prøvelse ved domstolene af administrationens beslutninger må omfatte ikke alene afgørelser, der er truffet med direkte hjemmel i loven, men tillige afgørelser, der er truffet i henhold til forskrifter, som er udfærdigede i medfør af loven. Ændringsforslaget tydeliggør loven i den nævnte henseende.

Til nr. 14.

Folketingets ombudsmand har henstillet til boligministeriet at overveje en ændring af bestemmelsen om kundgørelse af forslag til bygningsvedtægter „på den i kommunen brugelige måde“, jfr. beretningen for 1965, side 39. Boligministeriet har herefter i et cirkulære af 15. april 1966 til samtlige amtsråd og kommunalbestyrelser henstillet at lade kundgørelse ske ialfald i de lokale dagblade, der har almindelig udbredelse i kommunen. Ændringsforslaget tilsigter at muliggøre fastsættelse af bindende forskrifter om kundgørelsesmåden.

Efter den gældende bestemmelse skal et vedtægtsforslag, der fremsendes til boligministeriet til

stadfæstelse, være vedlagt indsigelser og ændringsforslag, som ikke er taget til følge af kommunalbestyrelsen. Det har under behandlingen af bygningsvedtægter vist sig ønskeligt, at ministeriet også har kendskab til imødekomne indsigelser m. v. Ændringsforslag nr. 14 indeholder en hertil sigtende ændring.

Til nr. 15.

Der henvises til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 14.

Til nr. 16.

Lovens § 20, stk. 1, indeholder ingen særlig bestemmelse om begrænsning af gyldigheden af amtsrådenes godkendelser af byggeprojekter. I lighed med tidsbegrænsningen med hensyn til byggetilladelser efter § 13, jfr. bemærkningerne til ændringsforslag nr. 10, er en sådan begrænsning gennemført i de fleste af amtsrådenes administrationsvedtægter i medfør af lovens § 11, stk. 4, således at en godkendelse bortfalder, såfremt byggearbejdet ikke er påbegyndt inden 1 år fra godkendelsens dato. I ændringsforslagets stk. 1 lovfæstes den nævnte praksis.

Efter den gældende lovs § 20, stk. 3, kan amtsrådet af byudviklingsmæssige hensyn meddele forbud mod bebyggelse også i områder, der er omfattet af lov om regulering af bymæssige bebyggelser (byudviklingsområder). Ved lov nr. 230 af 11. juni 1965 blev der som § 16 a i byreguleringsloven (lovbekendtgørelse nr. 279 af 1. juli 1965) optaget en bestemmelse om, at boligministeriet efter anmodning fra et byudviklingsudvalg kan nedlægge et foreløbigt — tidsbegrænset — forbud mod bebyggelse m. v., der antages at ville komme i strid med den kommende plan. Det findes herefter rettest, at amtsrådets forbudsbeføjelse begrænses således, at den ikke gælder i byudviklingsområder.

En tilsvarende begrænsning af amtsrådets godkendelsesbeføjelse med hensyn til udlæg af nye private veje med henblik på bebyggelse er optaget i forslagetets stk. 5.

Til nr. 17.

Til § 20 a: Den nærmere planlægning af de enkelte sommerhusområder sker ikke sjældent ved byplanvedtægter gennemført af kommunalbestyrelsen i medfør af byplanloven. Efter byggeovens ikrafttræden i 1961 har amtsrådene imidlertid ved anvendelse af beføjelsen i lovens § 5, stk. 2, søgt at fremme en hensigtsmæssig udvikling af sommerhusbebyggelser også i kommuner uden en teknisk forvaltning, der kan varetage den nødvendige planlægning m. m. af de enkelte sommerhusområder. Det har herved vist sig ønskeligt, at der tilvejebringes en udtrykkelig hjemmel for